

DAG AAN DAG DRAAGT HIJ ONS

• Gerard Hoddenbagh

WE VINDEN DEZE TEKST IN PSALM 68:20.

DIT IS EEN PRACHTIGE PSALM DIE IN DICHTERLIJKE TAAL DE TRIOMFTOCHT BESCHRIJFT VAN DE ARK (VERGELIJK 68:2 MET NUM.10:35) VAN DE SINAI NAAR SION EN UITEINDELIJK OOK DE OVERWINNING LAAT ZIEN VAN DAVID OVER AL ZIJN VIJANDEN EN BESLUIT MET DE ZEGENRIJKE REGERING VAN SALOMO. IN ZIJN TIJD KOMEN IMMERS DE VIJANDEN EN ALLE OMLIGGENDE VOLKEREN RIJKDOM EN GOEDEREN BRENGEN NAAR JERUZALEM (VERGELIJK 68:32,33 MET 1KON.4:34 EN 10:1-14)

Maar zoals bij meerdere Psalmen heeft deze Psalm ook een diepere laag en laat hij tevens de overwinning zien van de Heer Jezus over al Zijn vijanden.

In de brief aan de Efeziërs wordt dit door de apostel Paulus bevestigd. Het is dus ook een Messiaanse Psalm waarvan de beschrijving uitloopt op het vrederijk.

En dan mogen we in de ark - die de aanwezigheid van God symboliseert - een symbool zien van Christus Zelf.

De ark was gemaakt van acaciahout overtrokken met louter goud, wat duidt op Christus als waarachtig Mens (het hout), maar tevens waarachtig God (het loutere goud dat spreekt van de heerlijkheid van God).

In de ark waren de twee stenen tafelen van het verbond.

We denken dan aan de Here Jezus van Wie geschreven staat 'Uw wet draag Ik diep in mijn binnenste' (Ps.40:9).

Boven de ark waren de twee cherubs van goud die met hun gezichten keken naar het verzoendeksel waarop één keer per jaar op de grote verzoendag het bloed van een offerdier werd gesprengd. Dit herinnert ons aan het bloed van Christus dat eens voor altijd gevloeid heeft op Golgotha en dat Hij in het binnenst heiligdom heeft gebracht.

En dán zien we dat de Psalm de triomftocht beschrijft van Hem die kwam in nederigheid: *'Dit nu: Hij is opgevaren, wat is het anders dan dat Hij ook is neergedaald naar de lagere [delen] van de aarde? Hij die is neergedaald, is ook Degene die is opgevaren boven alle hemelen, opdat Hij alles zou vervullen'* (Ef.4:8-10), maar die nu verheerlijkt is aan Gods rechterhand en Die door zijn dood de overheden en machten heeft ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het kruis over hen heeft getriomfeerd (Kol.2:15).

In principe heeft Hij de overwinning behaald. Ik noem dit D-day (Decision-Day: de dag dat de beslissing gevallen is) gedachtig aan de landing van de geallieerden in Normandië op 6 juni 1944, ook wel genoemd de langste dag. Voor de Here Jezus was Golgotha als D-day en de Godverlatenheid als de langste dag: *'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht?*

Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte' (Ps.22:2,3).

Maar D-day liep toentertijd uit op V-day. Dat was de dag van de ultieme overwinning op en de capitulatie van de nazi's.

Voor ons betekent V-day de uiteindelijke overwinning over het rijk van de duisternis bij de komst van Christus waarna het vrederijk aanbreekt en het koninkrijk van God gekomen zal zijn.

>>

Nu leven we in de periode tussen D-day en V-day.

D-day wordt in deze Psalm beschreven in vers 19: *'U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!'*

Dit vers past de apostel Paulus toe op de overwinning van de Heer Jezus op het kruis en op Zijn hemelvaart: Hij is gaan zitten aan Gods rechterhand.

V-day wordt beschreven in vers 22a: *'Ja, God zal de kop van Zijn vijanden verpletteren'*. In Gen.3:15 wordt immers gezegd: *'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen'*.

Ik wil dit vers 22a toepassen op de ultieme overwinning op satan en zijn machten, en die overwinning ligt nog in de toekomst. Nu kan hij zich nog voordoen als een engel van het licht (2 Kor.11:14). Nog steeds gaat hij rond als een brullende leeuw op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden (1Petr.5:8). Nog altijd is hij niet definitief neergeworpen en klaagt hij dag en nacht vóór God de broeders aan (Openb.12:10).

En nu kom ik aan bij mijn eigenlijke onderwerp:

*Geloofd zij de Heere;
dag aan dag overlaadt Hij ons.
Die God is onze zaligheid. Sela
Die God is ons een God van volkomen zaligheid;
bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood.*

Wij leven nu tussen D-day en V-day in en mogen als gelovigen

- a Hem prijzen: *'Geloofd zij de Heere dag aan dag'*
- b Zijn troost en zorg ondervinden: *'Dag aan dag overlaadt (of draagt) Hij ons', én*
- c daarnaast wordt nog steeds het evangelie gebracht: *'Die God is ons een God van heil, van zaligheid, van redding'.*

We leven in een moeilijke tijd, zowel ouderen als jongeren ervaren dit zo. Bij sommigen zitten de tranen hoog. Er is sprake van tegenstellingen in de maatschappij, maar ook binnen de gemeente van God. De boze probeert ons als kinderen Gods uit elkaar te drijven en tweespalt te veroorzaken.

Maar er kan ook in ons persoonlijk leven het nodige gebeuren waardoor we de moed verliezen, teleurgesteld worden in God, bang zijn voor de toekomst, ja zelfs in

opstand komen tegen God.

Over het boek Job heeft ds. Arie van der Veer ooit gezegd: *'Opstand en opstand is twee. Je hebt een middelpuntzoekende opstand en een middelpuntvliedende opstand. De één schreeuwt tot God. De ander schrijft Hem af. De één zegt: God, waarom? De ander zegt God vaarwel.*

Opstand die God blijft zoeken, is niet verkeerd (...). Ondanks al die moeilijke, bittere, verdrietige woorden zei God van Job: 'Gij hebt recht gesproken'. Middelpunt zoekende opstand is blijkbaar niet verkeerd. Worstelen met God mag!'

Wat zijn de wapenen waarmee wij de boze kunnen verslaan of moedeloosheid kunnen overwinnen of...?

Allereerst met lofprijzing: *Geloofd zij de Heere (Adonai) dag aan dag* (dit dag aan dag mogen we zowel bij *'Geloofd zij de Heere'* als bij *'Overlaadt Hij ons'* betrekken).

Ik denk dan aan:

- 1 **Jozua 6:20** bij de inname van Jericho: *'Het volk juichte, toen zij op de bazuinen bliezen. En het gebeurde, zodra het volk het bazuingeschal hoorde, dat het volk een luid gejuich aanhief. En de muur stortte in en het volk klom de stad in, ieder recht voor zich uit, en zij namen de stad in'.*
- 2 **2Kron.20:20-22** toen een overmacht optrok tegen koning Josafat: *'Toen zij vertrokken, bleef Josafat staan en zei: Luister naar mij, Juda, en u, inwoners van Jeruzalem. Vertrouw op de HEERE, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten, dan zult u voorspoedig zijn. Hij pleegde overleg met het volk en stelde voor de HEERE zangers aan en mensen die de heilige Majesteit prijzen zouden, terwijl zij voor de gewapende mannen uit trokken en zeiden: Loof de HEERE, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig! Juist op de tijd dat zij met gejuich en lofzang begonnen, legde de HEERE hinderlagen tegen de Ammonieten, Moab en de bewoners van het Seirgebergte die op Juda waren afgekomen, en zij werden verslagen'. Overigens ging aan deze lofprijzing wel een gebedssamenkomst vooraf (:3,4: *'Josafat werd bevreesd en zette er zijn zinnen op om de HEERE te zoeken. Hij riep een vasten uit in heel Juda. En Juda werd bijeengeroepen om bij de HEERE hulp te zoeken. Zij kwamen zelfs uit alle steden van Juda om de HEERE te raadplegen'.**
- 3 **Psalm 50:14,15**: *'Offer dank aan God en kom aan de Allerhoogste uw geloften na. Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren', en 'Wie lof offert, eert Mij, en baant de weg, dat Ik hem Gods heil doe zien', of: 'Wie dank offert, zal Mij eren; wie de rechte weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien'.*
- 4 **Hand.16:24-26**: Paulus en Silas in de gevangenis: *'En toen hij dat bevel gekregen had, wierp hij hen in de binnenste kerker (soms de kerker van depressie) en zette hij hun voeten vast in het blok (het blok van wanhoop). En omstreeks*

middernacht (het is pikdonker) baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God. En de gevangenen luisterden naar hen'. Wat is het gevolg: 'En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamenteën van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los'.

b. Als tweede 'wapen' ondervinden we als Gods kinderen ook zijn zorg en troost. In de berijmde Psalm staat het zo:

*Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.*

Wat een troost klinkt hierin door. Waarom zorgen maken? Hij is er. In Jes.46 lezen we dat de afgodendienaars hun goden moesten dragen en er moe van werden: 'Bel is ineengezonken, Nebo is terneergebogen, hun beelden zijn toegevallen aan het gedierte en aan het vee; zij, die door u omgedragen werden, zijn opgeladen, een last voor vermoeide dieren. Tezamen zijn zij terneergebogen, ineengezonken, zij hebben de last niet kunnen redden en zelf hebben zij in gevangenschap moeten gaan. Hoort naar Mij, huis van Jakob en geheel het overblijfsel van het huis Israël, die door Mij gedragen zijt van moeders lijf aan, opgenomen van de moederschoot af. Tot de ouderdom ben Ik dezelfde en tot de grijsheid toe zal Ik u torsen; Ik heb het gedaan en Ik zal dragen, Ik zal torsen en redden'.

In tegenstelling daarmee draagt onze God ons en Hij wordt niet moe (Jes.40:28).

Wat te doen? 'Werp al je bezorgdheid op Hem en Hij zal voor je zorgen' (1Petr.5:7). Ooit heeft iemand gezegd: 'Zorgen zijn net als een schommelstoel, ze houden je bezig, maar brengen je nergens'.

Toch herkennen we dit wel. Je kunt eindeloos piekeren, in je bed liggen draaien, nauwelijks kunnen slapen en er haast aan onderdoor gaan. Maar als we erdoor heen zijn gegaan, met vallen en opstaan, kunnen we zeggen: 'Dit zal ik mij te binnen brengen, daarom zal ik hopen: Het zijn de gunstbewijzen des HEREN, dat wij niet omgekomen zijn, want zijn barmhertigheden houden niet op, elke morgen zijn zij nieuw, groot is uw trouw!' (Klaagl.3:22,23).

En als je toch worstelt met God en misschien wel

in opstand komt tegen God zoals Job, laat het dan een middelpuntzoekende opstand en niet een middelpuntvliedende opstand zijn.

c. Het derde 'wapen' is: 'Die God - geen andere - is ons heil'. Dat is: ons ultieme heil naar geest, ziel en lichaam (1Thes.5:23), maar Hij wil ook tot heil zijn voor degenen die Hem nog niet kennen. Ik denk dan aan Joh.3:16: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'.

Bij 'Zo lief' kunnen we ons de vraag stellen 'Hoe lief?' Zo lief dat...

'God heeft zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden opdat wij zouden leven door Hem' (1Joh.4:9). Leven we dan niet? Jawel, we hebben biologisch leven in een fysiek bestaan, maar we hebben geen eeuwig leven. Wat is het eeuwige leven? Niet alleen dat we tot in eeuwigheid zullen leven, maar Jezus heeft gezegd: 'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt'. Eeuwig leven is dus een diepe kennis, een kennis van het hart hebben van God en Zijn Zoon. Als men spreekt over een kwaliteit van leven, dan is het wel dit leven.

Voor wie is dit weggelegd? Voor iedereen: voor een ieder. Van welke kleur, leeftijd, geslacht en sociale status je ook bent. Hoe krijg je er deel aan? Door het geloof: voor een ieder die gelooft. Geloven impliceert ook bekering van je verkeerde weg en je opstandige of onverschillige hart. Het is een terugkeer tot je Schepper, zoals de verloren zoon. Je moet dat goede nieuws echter niet alleen aanhoren, maar ook aannemen: 'Het woord is betrouwbaar en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars te behouden van wie ik - zegt Paulus - de voornaamste ben' (1Tim.1:15).

Wat is de consequentie als je niet gelooft? Dan ga je verloren voor tijd en eeuwigheid.

Iemand heeft het zo gezegd:

'Die God is ons heil. Wat een voorrecht, wat een zegen.

In een gebroken wereld, in een onzeker leven (...). Hoe vind je de Here? Hoe deel je in het heil? Op je knieën, bij de bijbel. Door geloof. Die weg is wel nodig, want je kunt het heil ook on dankbaar verwerpen en achteloos aan Hem voorbij gaan.

Alleen maar knielen? Ja. Jonge knieën denken: het komt later wel. En oude knieën zeggen: ik ben te stijf.

Daarom: Stel niet uit en zeg tot Hem, wees nu ook mijn Heer. Geen uitstel, maar vandaag is de dag van het heil, van de redding.